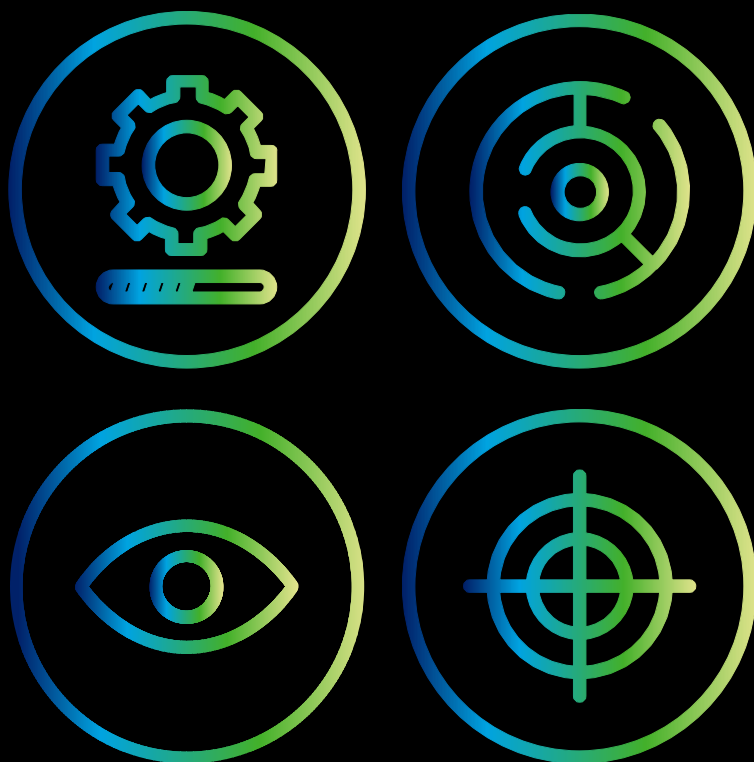

dReport: Únor 2026

Zalistujte si v pravidelném přehledu daňových, právních a účetních novinek, získajte nové informace z oblasti dotací a investičních pobídek.

Daně

**Dotace
a investiční
pobídky**

dReport: Únor 2026

Zalistujte si v pravidelném přehledu novinek z daní,
dotací a investičních pobídek.

Přehled novinek

Judikatura SDEU

Soudní dvůr v případě **T-643/24 Credidam** rozhodoval o zdanitelnosti poplatku za neautorizované využití hudebních děl, přičemž rumunský zákon stanoví, že v případě neudělení licence musí být reprodukování děl veřejnosti nositeli práv strpěno a jako protiplnění je uživatel povinen zaplatit trojnásobnou přírážku oproti ceníku. Dle SDEU se jedná o poskytnutí služby za úplatu, pokud existuje přímá souvislost mezi službou a odměnou, přitom přímou souvislost zakládá vnitrostátní úprava platná jak pro licencovanou, tak neoprávněnou reprodukci hudebních děl. Základem daně je celá částka stanovená podle vnitrostátní právní úpravy, součástí je tedy i trojnásobná přírážka. Vzhledem k tomu, že rozhodnutí reflektuje specifickou rumunskou právní úpravu, dopad tohoto rozhodnutí na praxi je značně omezený.

V rozhodnutí ve věci **T-689/24 Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej** se SDEU zabýval otázkou uplatnění nároku na odpočet DPH až za období, v němž došlo k přijetí daňového dokladu. Soudní dvůr rozhodl, že nárok na odpočet lze uplatnit v daňovém přiznání podaném za období, ve kterém (či před kterým) se uskutečnilo přijaté plnění, pokud je faktura obdržena ještě před podáním tohoto přiznání. Takový závěr bude významně formovat stávající přístup pro uplatnění nároku na odpočet DPH v praxi.

Podmínkami dle čl. 132 odst. 1 písm. f) směrnice o DPH týkajícími se osvobození služeb poskytovaných nezávislou organizací jejím členům se zabýval **SDEU ve věci C-379/24 Agrupació de Neteja Sanitària, AIE a C-380/24 Educat Serveis Auxiliars SCCL**. Soudní dvůr dospěl k závěru, že podmínka přímé nezbytnosti vyžaduje, aby existovala souvislost mezi službami poskytnutými organizací a osvobozenou činností členů, zároveň se nemusí jednat o specifické služby mající nepostradatelný přínos pro činnost členů. Další z podmínek dle čl. 132 odst. 1 písm. f) se týká nenarušení hospodářské soutěže, která zakazuje osvobození služeb poskytovaných nezávislou organizací v případě zneužití práva. Dle našeho názoru tento závěr odpovídá starší judikatuře Soudního dvora.

Ve věci **T-363/25 UNIX** Soudní dvůr posuzoval nárok na odpočet DPH v případě nákupu zboží přes „uměle“ vložený subjekt z důvodu nemožnosti přímého nákupu zboží u výrobců. Dle Soudního dvora je nutné nárok na odpočet DPH přiznat v případě, že zboží deklarované na fakturách bylo dodáno a použito pro zdanitelná plnění, prodávající i kupující byli v postavení plátců a že daňové doklady obsahovaly veškeré potřebné náležitosti. Lze nicméně odepřít nárok na odpočet, pokud by se kupující účastnil podvodu na DPH či by došlo ke zneužití práva – přitom dle Soudního dvora by ani prokázání fiktivnosti smlouvy samo o sobě nepředstavovalo důkaz o existenci podvodu na DPH nebo zneužití práva. Podle našeho názoru se nejedná o stěžejní rozhodnutí pro běžnou praxi v ČR.

Stanoviskem Generálního advokáta **SDEU ve věci C-603/24 Stellantis** se opět otevírá otázka zdanitelnosti úprav v oblasti převodních cen (TP) v případě následných změn cen dodaných vozů. Výrobce dodával vozy distributorovi a vzájemně podléhali pravidlům pro převodní ceny. Přitom měli sjednáno, že na konci roku vždy dojde k potřebné úpravě ceny vozů v návaznosti na výši provozních nákladů distributora tak, aby distributor vykázal přiměřený hospodářský výsledek. Generální advokát velmi kriticky zhodnotil předchozí judikaturu Soudního dvora a představil několik možností, jak s TP úpravami zacházet z pohledu DPH legislativy.

Tomáš Brandejs
tbrandejs@deloittece.com

Jana Pavlicová
jpavlicova@deloittece.com

Krátce z mezinárodního zdanění

NOVINKY VE SMLOUVÁCH O ZAMEZENÍ DVOJÍMU ZDANĚNÍ

Dne 16. ledna 2026 parafovali zástupci České republiky a Maurícia na základě úspěšného druhého kola jednání znění smlouvy o zamezení dvojímu zdanění. Aby mohla vstoupit v platnost, musí být smlouva nejprve podepsána a ratifikována na obou stranách. Mezi oběma zeměmi nebyla dříve smlouva zamezující dvojímu zdanění uzavřena. O dalším vývoji ohledně této smlouvy vás budeme průběžně informovat

NOVINKY Z EU

Evropský parlament schválil usnesení k „28. právnímu režimu“

Evropský parlament přijal usnesení k „28. právnímu režimu“ a zveřejnil svá doporučení k připravovanému návrhu adresovaná Evropské komisi.

Evropský parlament zdůraznil, že návrh musí být „ambiciózní jak obsahem, tak formou“, zároveň preferuje zavedení formou nařízení nebo směrnice přijaté kvalifikovanou většinou, aby byl zajištěn jednotný přístup napříč všemi členskými státy EU.

Evropský parlament navrhuje vytvoření nové právní formy společnosti v EU, tzv. jednotné evropské společnosti („JES“). Ta by byla ekvivalentem společnosti s ručením omezeným se sídlem v jednom z členských států EU a byla by automaticky uznávána napříč všemi členskými státy.

Forma JES by byla určena výhradně pro inovativní společnosti. Její registrace by probíhala digitálně do 48 hodin s minimálním požadovaným zapisovaným základním kapitálem ve výši 1 euro.

Návrh má podpořit přeshraniční investice prostřednictvím harmonizovaných pravidel a současně zavést harmonizované nástroje dluhového financování umožňující investice do společnosti bez kontrolních práv (např. práva na podíl na zisku, tiché společenství či úvěry, jejichž úročení je vázáno na zisk) a sjednotit související daňová pravidla pro zaměstnanecké akciové plány.

Pro urychlení řešení sporů týkajících se JES se doporučuje zavedení alternativního mechanismu pro rychlé řešení sporů, jehož jedacím jazykem by byla angličtina.

Evropská komise se zavázala k předložení návrhu „28. právního režimu“ do konce prvního čtvrtletí 2026 v rámci svého pracovního programu na rok 2026. Komise rovněž plánuje ve druhém čtvrtletí 2026 předložit další návrhy na zjednodušení daňových pravidel, označované jako „daňový omnibus“.

Daňové priority kyperského předsednictví v Radě EU

Od 1. ledna 2026 převzal Kypr na první pololetí předsednictví v Radě EU a zveřejnil svůj program, který v oblasti přímého zdanění

klade hlavní důraz na zjednodušení a debyrokratizaci. Kypr v rámci svého předsednictví plánuje zahájit práce na očekávaném přepracování směrnice o správní spolupráci (DAC) a otevřít diskusi o novém „omnibus“ balíčku, jenž má zefektivnit daňová pravidla a podpořit konkurenceschopnost evropských podniků. Kypr bude rovněž pokračovat v boji proti daňovým únikům a agresivnímu daňovému plánování, což zahrnuje i aktualizaci unijního seznamu nespolutracujících jurisdikcí. Mezi další klíčové cíle patří výrazný posun v jednáních o nových vlastních zdrojích EU pro období 2028–2034 a podpora vyvážené globální diskuse o Rámcové úmluvě OSN o mezinárodní daňové spolupráci. V neposlední řadě se program zaměřuje na legislativní podporu tzv. unie úspor a investic s cílem dalšího rozvoje kapitálových trhů.

NOVINKY ZE SVĚTA

Nizozemsko chystá specifické definice pro start-upy a scale-upy pro účely daňové reformy

Nizozemská vláda připravuje samostatný návrh zákona, který zavede přesnější daňové definice pro „start-upy“ a „scale-upy“. Ministerstvo financí chce lépe zohlednit specifika těchto dynamických firem, a proto upustilo od původního plánu začlenit nová kritéria přímo do aktuálně projednávané a značně kontroverzní reformy zdanění úspor a investic (tzv. Box 3).

Nové definice se uplatní jak pro budoucí daňový režim Box 3, tak pro chystaný daňový režim zaměstnaneckých účastí ve start-upech a scale-upech. Návrh zákona by měl být předložen k veřejné konzultaci nejpozději v březnu 2026, přičemž plánovaná účinnost obou legislativních změn je stanovena na 1. ledna 2027.

Gibraltar a Austrálie přistupují k GIR MCAA

V průběhu ledna 2026 přistoupily dvě země k Mnohostranné dohodě příslušných orgánů o výměně informací GloBE („GIR MCAA“). Gibraltar podepsal dohodu dne 14. ledna a následně Austrálie 28. ledna.

GIR MCAA zajišťuje automatickou výměnu informací v rámci Pilíře II, konkrétně mezi zapojenými zeměmi umožňuje výměnu každoročních podání globálních informačních přehledů (GloBE Information Return – GIR).

Dle aktuálního stavu dohodu GIR MCAA podepsalo zatím celkem 26 jurisdikcí. Aktuální seznam najdete [zde](#).

Česká republika na seznamu signatářů dosud chybí a není známo, kdy by se tato situace mohla změnit.

Indie: Certifikát o daňové rezidenci nepostačuje pro přiznání výhod ze smlouvy o zamezení dvojímu zdanění

Indický nejvyšší soud vydal v polovině ledna 2026 přelomové rozhodnutí v ostře sledovaném sporu investiční skupiny Tiger

Global, který se týkal zdanění zisků z prodeje jejího podílu ve společnosti Flipkart. Mauricijské entity patřící pod Tiger Global tehdy prodaly akcie singapurské společnosti (pod kterou spadal indický Flipkart), přičemž hodnota těchto akcií se odvíjela primárně od aktiv umístěných přímo v Indii.

Ačkoliv se investiční skupina odvolávala na platné certifikáty o daňové rezidenci vydané na Mauriciu, soud konstatoval, že tato formální potvrzení sama o sobě nestačí k automatickému získání výhod ze smluv o zamezení dvojímu zdanění. Soud potvrdil, že indickým úřadům se podařilo prokázat chybějící ekonomickou podstatu mauricijských entit, absenci nezávislého rozhodování na lokální úrovni a skutečnost, že šlo primárně o účelovou strukturu, jejímž cílem bylo vyhnout se zdanění.

Rozhodnutí rovněž jasně stanovilo, že indická obecná pravidla proti zneužívání práva mají přednost před ochranou plynoucí z mezinárodních smluv, a to i u investic provedených před rokem 2017 (tj. před legislativním ukotvením „protizneužívacích“ pravidel v indické legislativě), pokud byla samotná daňová výhoda realizována až po nabytí účinnosti těchto pravidel.

Lukáš Kruchňa

lkruchna@deloittece.com

Anna Vandírková

avandirkova@deloittece.com

Clo na malé zásilky do EU od 1. července 2026

Evropská unie schválila zavedení nových pravidel pro dovoz malých zásilek, která začnou platit od 1. července 2026 a budou fungovat v přechodném období až do 1. července 2028. Tato úprava se týká hospodářských subjektů registrovaných v režimu IOSS (Import One Stop Shop) a také veškerého zboží zasílaného prostřednictvím poštovních zásilek. Systém IOSS umožňuje internetovým prodejcem odvádět daň z přidané hodnoty při prodeji zboží do hodnoty 150 eur přímo v rámci tohoto režimu, což znamená, že příjemce zásilky následně již DPH při celním řízení neplatí. IOSS tak funguje jako jednotná platforma, přes kterou prodejci odvádějí DPH za všechny zásilky určené pro členské státy Evropské unie.

Součástí přechodného období je zavedení dočasného paušálního cla ve výši 3 eur za každou položku zboží v zásilce, bez ohledu na její původ či zemi, odkud je odesílána. Clo se uplatňuje na každou položku podle jejího tarifního kódu. Pokud zásilka obsahuje více druhů zboží s různými klasifikacemi, clo se sčítá. Balíček obsahující sluneční brýle a textilní oděv tak bude zatížen clem ve výši 6 eur, protože jde o dvě samostatné položky spadající do odlišných celních klasifikací.

Pro subjekty, které nejsou registrované v režimu IOSS, nadále platí společný celní sazebník stanovený nařízením Rady (EHS) č. 2658/87, a tedy i běžné celní sazby.

Hlavním důvodem zavedení paušálního cla a zrušení dosavadní prahové hodnoty je snaha omezit systematické zneužívání stávajícího systému, především prostřednictvím podhodnocování zásilek a jejich účelového rozdělování, které umožňovalo vyhnout se placení cla. Evropská unie upozorňuje na výrazný růst počtu malých zásilek a s tím související zvýšené nároky na celní dohled. Původní plán počítal s odstraněním limitu 150 eur až v rámci širší celní reformy chystané na rok 2028. Zavedené paušální clo tak představuje dočasné řešení, které přestane platit po spuštění celoevropského celního datového centra. Po jeho uvedení do provozu by měly být celní poplatky opět vyměřovány podle standardních sazeb celního sazebníku.

Přijaté nařízení obsahuje také dvě hodnotící ustanovení. První sleduje, zda dochází k přesunu obchodních toků z režimu IOSS do režimu mimo IOSS, tedy zda se subjekty nesnaží vyhnout placení dočasného paušálního cla. Druhé ustanovení se zaměřuje na monitoring pokroku při vývoji nové centralizované IT infrastruktury EU, od níž se očekává zásadní přínos pro přesný výpočet a oznamování celního dluhu v rámci elektronického obchodu.

Evropská unie argumentuje, že moderní digitální nástroje již umožňují efektivnější zpracování celních údajů, a proto není důvod zachovávat osvobození od cla u nízkohodnotových zásilek, které původně sloužilo ke snížení administrativní zátěže. Vzhledem k obrovskému objemu malých zásilek je nyní prioritou lépe chránit finanční zájmy Unie i jejích členských států. Současný systém podle EU způsobuje potíže evropským spotřebitelům, podnikům i samotným celním orgánům. Zrušení osvobození a zavedení paušálního cla má těmto problémům předcházet a přispět k větší transparentnosti a spravedlivějším podmínkám na trhu.

Marek Fořt
mfort@deloittece.com

Martin Řezáč
mrezac@deloittece.com

Vlada Shubenkova
vshubenkova@deloittece.com

Švarcsystém: posílení kontrolní činnosti a významný rozsudek Nejvyššího správního soudu

Finanční správa vydala na podzim 2025 tiskovou zprávu, ve které upozornila na nelegální formy zaměstnávání a zároveň informovala o posílení kontrolní činnosti ve spolupráci se Státním úřadem inspekce práce. Vyhýbání se pracovněprávním povinnostem se podle finanční správy často skrývá za formálními smlouvami o dílo či poskytnutí služeb, fiktivními „agenturami“ a složitými řetězci právnických osob a vede ke krácení daní a pojistných odvodů. V únoru 2026 spustí finanční správa iniciativu Kobra proti nelegální práci, která se zaměří také na odběratele pracovní síly na základě tzv. rizikového modelu pro správné zacílení kontrol.

Kontrolní činnosti navíc aktuálně nahraďá i rozsudek Nejvyššího správního soudu („NSS“) ve věci sp. zn. 22 Ads 168/2025, potvrzující vybrané závěry inspektorátu práce, že činnost kurýrů pro společnost na základě smlouvy o přepravě naplnila v posuzovaném případě znaky závislé práce a společnost umožnila výkon nelegální práce ve formě tzv. švarcsystému. V daném rozsudku byla uložena pokuta ve výši 2,5 mil. Kč.

Shrnutí případu

Inspektorát práce uložil společnosti pokutu za přestupek umožnění výkonu nelegální práce osmi kurýrů, kteří pro společnost pracovali na základě obchodních smluv místo uzavření pracovněprávního vztahu. Kurýři pravidelně a dlouhodobě rozváželi pro společnost nákupy objednané zákazníky prostřednictvím on-line obchodu v autech společnosti s jejím logem, které si kurýři pronajímali, na trasách určených společností, přičemž vůči zákazníkům vystupovali kurýři jménem on-line obchodu společnosti.

Argumentace společnosti v kasační stížnosti

Společnost se pokutě bránila a namítala, že věc byla nesprávně uchopena, protože jde o specifický případ podnikání na digitální platformě a jde o tzv. „obojetnou činnost“, která může být vykonávána jak v pracovněprávním vztahu, tak i v obchodním vztahu. Model spolupráce s kurýry byl obchodní, flexibilní a založený na dobrovolnosti, přičemž společnost také varovala před negativním dopadem na segment digitálních služeb. Podle společnosti byly znaky závislé práce nesprávně posouzeny. Argumentace společnosti však nebyla shledána soudem za důvodnou.

Právní východiska

Podle NSS není pro posouzení rozhodující, na jakém formálním základě osoba svou činnost provádí, ale je třeba vztah posuzovat podle jeho pravé povahy (tzv. materiální kritérium). I pokud smluvní strany uzavřou obchodní smlouvu, bude nutno posoudit jejich vztah jako pracovněprávní, jestliže činnost realizovaná na základě takové smlouvy naplňuje znaky závislé práce.

Závislou prací je práce, která je vykonávána ve vztahu nadřízenosti zaměstnavatele a podřízenosti zaměstnance, jménem zaměstnavatele, podle pokynů zaměstnavatele a zaměstnanec ji pro zaměstnavatele vykonává osobně. Pro závěr, zda se v konkrétním případě jedná o výkon závislé práce, je třeba podle NSS komplexně posoudit všechny znaky závislé práce. Zákonné podmínky, za nichž má být závislá práce vykonávána (tj. za mzdu, na náklady a odpovědnost zaměstnavatele a v pracovní době na pracovišti zaměstnavatele či na jiném dohodnutém místě), jsou pro posouzení významnými vodítky. Podle NSS nepůjde o vztah dvou rovnocenných obchodních partnerů, pokud jsou kumulativně naplněny všechny znaky závislé práce.

Závěry NSS

NSS uvedl, že současná právní úprava umožňuje podnikatelům, aby si svou hlavní činnost zajistili jak pomocí stálých zaměstnanců, tak i pomocí samostatných spolupracujících osob. To ale neznamená, že by v případě outsourcingu nebylo možné posoudit činnost jako závislou práci, protože rozhodující je vždy materiální hledisko. V posuzovaném případě NSS shledal, že byly naplněny všechny znaky závislé práce, které spojuje **osobní a hospodářská závislost zaměstnance na zaměstnavateli**.

Osobní výkon práce: Společnost argumentovala, že smlouvy s kurýry připouštěly plnění prostřednictvím náhradníka či subdodavatele po předchozím souhlasu společnosti z důvodu kontroly kvality. Podle NSS však není relevantní, jak byl smluvní vztah koncipován formálně. Podstatné je, zda byl prokázán osobní výkon práce. Kurýři přitom vypověděli, že pracovali osobně, tudíž tento znak závislé práce byl naplněn.

Soustavný výkon práce: Společnost namítala, že kurýři nebyli povinni vykonávat rozvozy soustavně a ve stanovené pracovní době, zároveň mohli odmítnout zakázku. Pro splnění znaku soustavnosti měl NSS za stěžejní výpověď kurýrů, kteří uvedli, že práci vykonávali pravidelně a soustavně, čemuž odpovídala i fakturace za odvedenou práci. Společnost motivovala kurýry k pravidelnému rozvozu většího množství zakázek. Ani absence stanovení pracovní doby podle NSS nevylučuje závislou práci.

Výkon práce jménem zaměstnavatele: Podle NSS je rozhodující, kdo poskytuje pro práci kapitál, vytváří pro ni předpoklady a nese riziko neúspěchu, přičemž doplňkovým hlediskem může být i to, zda se osoba jeví jako zaměstnanec z pohledu třetích osob. Kurýři měli auta a další příslušenství od společnosti v pronájmu, ale podle společnosti mohli využívat i jiné prostředky splňující její požadavky. Fakticky se tak však nedělo. Podle NSS kurýři vykonávali práci jménem společnosti, protože měli v pronájmu auto s firemním označením, reklamace řešil zákazník se zákaznickou podporou společnosti a před doručováním se

kurýři ohlašovali zprávou SMS se svým křestním jménem a názvem on-line obchodu společnosti. Použití jiného auta pouze se souhlasem společnosti není podle NSS typickým ujednáním pro rovnocenný obchodní vztah.

Vztah nadřízenosti/podřízenosti: Pro tento znak závislé práce je podle NSS rozhodující, zda zaměstnanec vnímá své postavení jako podřízené, a proto respektuje pokyny zaměstnavatele. Děje se tak prostřednictvím osobní závislosti, např. ve formě odměny. Přestože kurýři mohli pracovat i pro jiné, v praxi se tak téměř nedělo a kurýři měli příjem pouze nebo převážně od společnosti. Ekonomickou závislost nevyvrací ani skutečnost, že výše odměny se v jednotlivých měsících měnila, a v některých měsících byla dokonce u některých kurýřů nulová. Kurýři byli závislí na organizaci a přidělení práce společností, která měla zájem nejen na doručení nákupu, ale i na dodržení svých standardů. Sjednání smluvních pokut za porušení povinností při doručování, které jsou v pracovním právu zapovězeny, nemůže vyloučit závěr o naplnění tohoto znaku závislé práce.

Aktuální judikaturní vývoj a plány ministerstva financí v boji proti daňovým únikům a šedé ekonomice pro vás budeme dále sledovat. Avšak již dnes je vhodné zhodnotit své dosavadní obchodní spolupráce z materiálního hlediska tak, jak judikoval NSS, a připravit se na případné budoucí kontroly.

Kateřina Devlin

kdevlin@deloittece.com

Přeplatek ponechaný na osobním daňovém účtu po šesti letech propadá státu

Nejvyšší správní soud se ve svém nedávném rozsudku zabýval otázkou zániku vratitelného přeplatku za předpokladu, že o jeho vrácení daňový subjekt včas nepožádá. Závěry soudu přitom mohou mít vliv nejen na peněženku daňových subjektů, ale v určitých případech i na jejich procesní strategii v daňovém řízení.

Daňový řád již od počátku své účinnosti v roce 2011 obsahuje pravidlo, které stanoví, že nepožádá-li daňový subjekt o vrácení vratitelného přeplatku do 6 let od konce roku, ve kterém přeplatek vznikl, tento přeplatek zaniká a stává se příjmem veřejného rozpočtu.

V rozsudku ze dne 8. ledna 2026, č. j. 9 Afs 18/2025-44, ovšem Nejvyšší správní soud („NSS“) dovodil, že **propadná lhůta šesti let, ve které je možné o použití či vrácení vratitelného přeplatku požádat, běží pro každý dílčí vratitelný přeplatek samostatně**. Na osobním daňovém účtu tak není evidován pouze jeden přeplatek jakožto suma všech předpisů a plateb, nýbrž celá řada přeplatků, každý ve specifické výši, s konkrétním datem jeho vzniku, a tedy i konkrétním datem, ke kterému je třeba požádat o jeho vrácení.

Tuto lhůtu přitom nepřerušuje vznik dalších vratitelných přeplatků (pro ty počíná běžet samostatná šestiletá lhůta) ani vznik daňové povinnosti za předpokladu, že je tato daňová povinnost daňovým subjektem ve lhůtě splatnosti i uhrazena. V takovém případě se totiž k úhradě této daňové povinnosti použije právě konkrétní platba daňového subjektu, nikoliv již existující přeplatek.

Dle názoru NSS navíc není povinností správce daně daňový subjekt na existenci vratitelného přeplatku, ba dokonce ani na blížící se konec lhůty pro podání žádosti o jeho vrácení jakkoli upozorňovat. Dle NSS je totiž čistě na daňovém subjektu, aby se o stavy osobních daňových účtů, včetně případné existence vratitelných přeplatků, aktivně zajímal. Problematika identifikace existujících přeplatků na osobním daňovém účtu, resp. ve výpisu, ve kterém mají být veškeré přeplatky zachyceny, přitom vůbec není jednoduchou záležitostí.

Rozsudek NSS může mít zároveň vliv na volbu procesní strategie daňových subjektů z pohledu placení daní, neboť ve světle závěrů NSS se v některých případech může stát problematické udržovat přeplatek s cílem eliminovat vznik úroku z prodlení v případě eventuálního doměření daně.

V Deloitte máme s touto problematikou bohaté zkušenosti a jsme připraveni vám pomoci nejen s identifikací případných přeplatků evidovaných na vašich osobních daňových účtech, dispozicí s nimi, ale i s volbou optimální procesní strategie. Pokud si tedy nejste jisti, zda na vašem osobním daňovém účtu neexistuje přeplatek a jak zabránit jeho nevratnému zániku, obraťte se nás.

Daniel Johannes
djohannes@deloittece.com

Kontakty

V případě jakýchkoliv dotazů ohledně záležitostí uvedených v této publikaci se, prosím, spojte se svou kontaktní osobou z daňového oddělení společnosti Deloitte nebo s jedním z následujících odborníků:

Přímé daně

Miroslav Svoboda

msvoboda@deloittece.com

Marek Romancov

mromancov@deloittece.com

Kateřina Novotná

knovotna@deloittece.com

Tereza Gebauer

tgebauer@deloittece.com

Miroslav Richter

MirRichter@deloittece.com

Roman Ženatý

rzenaty@deloittece.com

Imigrace

Tereza Kavan Klimešová

tklimesova@deloittece.com

Nepřímé daně

Adham Hafoudh

ahafoudh@deloittece.com

Radka Mašková

rmaskova@deloittece.com

Kontrolní hlášení

Jaroslav Beneš

jbenes@deloittece.com

Deloitte Advisory, s. r. o.

Churchill I

Italská 2581/67

120 00 Praha 2 – Vinohrady

Česká republika

Tel.: +420 246 042 500

[Přihlaste se k odběru dReportu a jiných newsletterů.](#)

Nové dotační výzvy na podporu výzkumu a vývoje: Aplikace STEP a Investice STEP

Zájem o průmyslový výzkum a experimentální vývoj mezi českými firmami v posledních letech výrazně posílil. Potvrdilo to i předčasné uzavření výzvy Aplikace – DEEP TECH IV, která byla kvůli vysokému počtu žádostí ukončena o devět dní dříve, než bylo původně plánováno. Velká řada projektů, jejichž příprava byla v pokročilé fázi, tak již nestihla být do výzvy předložena.

Subjekty, které nestihly své projekty do výzvy podat, však budou mít možnost využít další příležitost již v průběhu tohoto léta. Především se očekává vyhlášení navazujících výzev **Aplikace V – STEP** a **Investice STEP**, které vytvoří nový prostor pro podporu průmyslového výzkumu, experimentálního vývoje i souvisejících investic. Zároveň by v průběhu tohoto roku měly být vyhlášeny nové veřejné soutěže programu TREND (Nováčky i Technologičtí lídři). Zde jsou však termíny i alokace nejisté a zatím nekonkrétní, jelikož je program závislý na schválení státního rozpočtu.

Pokud zvažujete podání projektu do některé z nadcházejících výzev, rádi s vámi projdeme jeho parametry a navrhujeme optimální postup podání, tak aby váš projekt obstál v silné konkurenci. Základní předpokládané parametry klíčových výzev STEP přinášíme níže.

Dotační výzva **Aplikace STEP** podporuje projekty průmyslového výzkumu a experimentálního vývoje ve strategických

technologických oblastech s cílem posílit konkurenceschopnost a technologickou suverenitu. Zaměřuje se především na:

- digitální a deep-tech technologie (např. polovodiče, umělou inteligenci, kvantové technologie, 5G/6G, kyberbezpečnost či cloudová řešení);
- čisté technologie (solární systémy, baterie, vodík, CO₂, elektromobilitu);
- biotechnologie a zdravotnické inovace;
- vybrané obranné technologie.

Cílem je podpořit vznik pokročilých inovací s vysokou přidanou hodnotou a potenciálem uplatnění na trhu. Novinkou je, že výzva bude otevřena pro všechny velikosti podniků, přičemž pro velké podniky nad 3 000 zaměstnanců není již nutná spolupráce s MSP.

Dotační výzva **Investice STEP** podporuje rozsáhlé investice do vývoje a výroby kritických technologií, které mají strategický význam a pomáhají snižovat závislost Evropy na dovozu klíčových řešení. Výzva je určena pro projekty zaměřené na budování či rozšiřování výrobních kapacit, zavádění prvních výrobních linek, modernizaci technologií nebo pořízení zařízení pro vývoj a testování prototypů. Projekt musí zároveň prokázat buď přínos v podobě špičkové inovace, nebo konkrétní dopad na posílení strategické nezávislosti.

Přehled dotačních výzev – Aplikace STEP vs. Investice STEP

Kategorie	Aplikace STEP	Investice STEP
Termín příjmu žádostí	17. 7. 2026 – 30. 9. 2026	Bude upřesněno (2Q/2026)
Oprávnění žadatelé	Všechny velikosti podniků; VO jako partner	Všechny velikosti podniků
Míra podpory	25–85 % CZV	25–85 % CZV
Finanční limity projektu	2–150 mil. Kč	5–250 mil. Kč
Způsobilé náklady	• osobní náklady • odpisy strojů • smluvní výzkum • externí služby VaV • režijní náklady • materiál	• pořízení strojů • zařízení • specifické komponenty
Místo realizace	Celá ČR mimo hl. m. Prahy	Celá ČR mimo hl. m. Prahy

Ať už se rozhodnete podat projekt do některé z aktuálních nebo plánovaných výzev, správná příprava je zásadním předpokladem úspěchu. Jsme připraveni vám pomoci s orientací v podmínkách

jednotlivých programů, posoudit vhodnost vašeho záměru a zajistit profesionální zpracování žádosti. Díky našim zkušenostem získáte jistotu, že využíváte možnosti dotační podpory naplno.

Kontakty

V případě, že se Vás tato problematika dotýká, rádi Vám poskytneme podrobné informace. Prosím, neváhejte nás kontaktovat.

Dotace CZ

Luděk Hanáček

lhancek@deloittece.com

Antonín Weber

antoweber@deloittece.com

Dotace a investiční pobídky SK

Milan Šustek

msustek@deloittece.com

Investiční pobídky

Daniela Hušáková

dhusakova@deloittece.com

Deloitte Advisory, s. r. o.

Churchill I

Italská 2581/67

120 00 Praha 2 – Vinohrady

Česká republika

Tel.: +420 246 042 500

[Přihlaste se k odběru dReportu a jiných newsletterů.](#)

dReport: Únor 2026

Zalistujte si v pravidelném přehledu účetních novinek.

Povinnost zveřejnit účetní závěrku a další listiny

Aktuální rozsudek Nejvyššího správního soudu ukazuje, že nezveřejnění účetní závěrky může znamenat skutečné problémy. Jaký reálný dopad bude mít v praxi, jsme pro vás shrnuli v článku.

Dne 5. 2. 2026 vynesl Nejvyšší správní soud („NSS“) rozsudek 6 Afs 122/2025-30, který řešil správnost postupu finančního úřadu, jenž shledal společnost vinnou z přestupku nezveřejnění účetní závěrky. Ačkoliv uloženým trestem bylo v tomto případě „pouhé napomenutí“, což v porovnání s pokutou, která může dle zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, v aktuálním znění („ZoU“) § 37a odst. 4 písm. b) dosahovat až 3 % hodnoty aktiv celkem, vypadá zanedbatelně, společnost se proti postupu finančního úřadu ohradila. Napadla mimo jiné skutečnost, že si finanční úřad vyhledával informace ve veřejných rejstřících z vlastní iniciativy a že nezveřejněním účetní závěrky nedošlo k narušení veřejného zájmu.

A jak rozhodl Nejvyšší správní soud?

NSS konstatoval, že finanční úřad tím, že z vlastní iniciativy (tj. bez vědomí společnosti) nahlédl do sbírky listin obchodního rejstříku prostřednictvím veřejně přístupného portálu a zjistil tak spáchání přestupku podle § 37a odst. 1 písm. n) ZoU, neporušil zákon. Naopak postupoval zákonným způsobem, konkrétně v souladu se zásadou vyhledávací dle § 78 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů. NSS také uvedl, že v případě, kdy se správní orgán (finanční úřad) dozví o okolnostech nasvědčujících spáchání přestupku podle ZoU, je povinen zahájit o něm řízení.

Dále NSS konstatoval, že společnost nezveřejněním účetní závěrky naplnila skutkovou podstatu přestupku dle § 37a, odst. 1, písm. n) ZoU a dle judikatury NSS v obvyklých případech, kdy neexistují významné mimořádné okolnosti vylučující společenskou škodlivost, je jednání naplňující formální stránku přestupku (tj. nezveřejnění) také jednáním naplňujícím materiální stránku přestupku (tj. narušení veřejného zájmu – např. zájmu obchodních partnerů a věřitelů).

Co tento rozsudek znamená pro praxi?

Tento rozsudek potvrdil pravomoci finančních úřadů. Jasně v něm zaznívá, že finanční úřady mohou v rámci své činnosti nahlížet do sbírky listin obchodního rejstříku pro ověření plnění povinností daňového subjektu při správně daní. Pokud při této činnosti nebo jinak zjistí porušení povinností zveřejnění účetní závěrky, které ukládá ZoU, pak musí zahájit řízení o přestupku. Připomeňme si, že za nezveřejnění účetní závěrky může hrozit pokuta až 3 % celkových aktiv (případně konsolidovaných celkových aktiv v případě konsolidované účetní závěrky). Nezveřejnění může být signálem pro finanční správu se touto problematikou začít intenzivněji zabývat. Společnosti se tak nemohou spoléhat na to, že jim vlastně „nic nehrozí“, dokud neobdrží výzvu od rejstříkového soudu. Protože správním orgánem v případě nezveřejnění účetní závěrky není pouze rejstříkový soud, který postupuje dle § 104 zákona č. 304/2013 Sb., o veřejných rejstřících právnických

a fyzických osob a o evidenci svěřenských fondů, v aktuálním znění („rejstříkový zákon“), ale právě i finanční úřad, který však postupuje podle § 37a ZoU.

Jaké jsou tedy povinnosti obchodních společností při zveřejnění ve sbírce listin?

ZoU ukládá v § 21a povinnost zveřejnit účetní závěrku všem účetním jednotkám, které se zapisují do veřejného rejstříku, nebo těm, kterým tuto povinnost stanoví zvláštní právní předpis. Pokud má společnost povinný audit podle § 20 ZoU, potom má povinnost zveřejnit i výroční zprávu.

Rozsah zveřejňovaných informací z účetní závěrky se může lišit. Například mikro a malé účetní jednotky bez povinného auditu nemají povinnost zveřejňovat výsledovku (§ 21a odst. 9 ZoU). Oproti tomu povinně auditované účetní jednotky mají povinnost zveřejnit účetní závěrku v rozsahu a znění, ve kterém byla ověřena auditorem (včetně celé výroční zprávy).

ZoU stanovuje také lhůty pro zveřejnění. Pro povinně auditované společnosti platí, že musí zveřejnit účetní závěrku včetně výroční zprávy do 30 dnů od ověření auditorem a po schválení příslušným orgánem. A to po splnění obou podmínek, nejpozději však do 12 měsíců od rozvahového dne. Účetní jednotky bez povinného auditu zveřejní účetní závěrku nejpozději do 12 měsíců od rozvahového dne.

Nicméně listiny, které jsou povinně zveřejňovány, nejsou uvedeny jen v ZoU, ale také v rejstříkovém zákoně. Často se například zapomíná u neauditovaných mikro a malých účetních jednotek na zveřejnění zprávy o vztazích.

Co společností hrozí v případě nesplnění povinností?

Jak již bylo uvedeno výše, za přestupek nezveřejnění účetní závěrky hrozí dle ZoU pokuta až do výše 3 % hodnoty aktiv celkem. Dále také pokuta od rejstříkového soudu, a to až do výše 100 tisíc Kč. Pokutu může rejstříkový soud udělit, pokud nedojde ke zveřejnění závěrky ani na základě jeho výzvy. V extrémních případech může rejstříkový soud zahájit i řízení o zrušení společnosti. Je také vhodné připomenout, že nesplnění zákonných povinností společnosti může být chápáno jako nesplnění péče řádného hospodáře, a sankce tak mohou dopadnout i na statutární orgány.

Martina Křížová Chrámecká
mkrizovachramecka@deloittece.com

Reporting udržitelnosti: od compliance k nástroji pro tvorbu dlouhodobé hodnoty

Evropský rámec pro ESG reporting prochází zásadní proměnou. Směrnice EU o podávání zpráv podniků o udržitelnosti („CSRD“) spolu se standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti („ESRS“) se staly realitou, zároveň však stále dochází k jejich úpravám. Výsledkem je prostředí, ve kterém už nejde jen o to, kdo musí reportovat, ale především jak firmy s ESG informacemi pracují a jakou hodnotu jim přinášejí.

Snížení počtu společností, které podléhají povinnému reportingu, i zjednodušení pravidel pro vykazování spustil v únoru 2025 návrh [balíčku Omnibus](#) pro CSRD a CSDDD (směrnice o náležité péči podniků v oblasti udržitelnosti). Detailní popis hlavních změn vycházejících ze schválené verze tohoto balíčku si můžete prostudovat na [odkazu](#) pod tabulkou, níže uvádíme stručný přehled.

Oblast	Hlavní změny	Limity/detaily
CSRD (Corporate Sustainability Reporting Directive)	Omezení rozsahu povinného reportingu	• > 1 000 zaměstnanců • Obrat > 450 mil. eur • Reporting za období začínající od ledna 2027
CSDDD (Corporate Sustainability Due Diligence Directive)	Zúžený rozsah a pozdější účinnost	• > 5 000 zaměstnanců • Obrat > 1,5 miliard eur • Účinnost za období začínající od ledna 2030
ESRS (European Sustainability Reporting Standards)	Zjednodušené standardy	• Snížení počtu povinných údajů, zaměření na kvantitativní informace • Méně administrativy
Menší dodavatelé/subjekty	Snížení povinného reportingu	• Subjekty bez povinnosti vykazovat podle CSRD nemusí poskytovat rozsáhlá data v rámci hodnotového řetězce
Ověření	Odstoupení od přiměřené jistoty	• Pouze omezená jistota namísto plánované přiměřené (úroveň prověrky, nikoli plného auditu)

Zdroj: [iGAAP in Focus — European co-legislators finalise omnibus package on certain corporate sustainability reporting and due diligence requirements](#)

Co přináší tyto změny v praxi?

Vlivem navyšování limitů se část firem dostává mimo přímou působnost regulací.

To však neznamená, že by ESG ztratilo význam. I společnosti bez povinnosti CSRD často čelí očekávání různých zúčastněných stran. Jedná se zejména o investory, banky a pojišťovny, ale také o zákazníky či obchodní partnery a další subjekty v hodnotovém řetězci. Zapomínat se nesmí ani na zaměstnance a další zainteresované strany.

ESG se tak posouvá z oblasti „regulační povinnosti“ do roviny tržního očekávání a strategické nutnosti.

ESRS: standardy jako opora, nikoli cíl

Evropské standardy ESRS definují společný „jazyk“ ESG v EU. Pokrývají environmentální, sociální i governance témata a pomáhají firmám strukturovat informace tak, aby byly srozumitelné a porovnatelné.

Aktuální vývoj ESRS reaguje na praktické zkušenosti firem:

- zachovává základní principy (včetně konceptu „double materiality“);
- ale klade větší důraz na materiálnost a dostupnost informací;
- staví do popředí věrné zobrazení oproti rigidnímu souladu s pravidly.

ESG informace a jejich ověření: důvěryhodnost pro stakeholdery

Jak je řečeno výše, informace o udržitelnosti jsou dnes klíčové pro široké spektrum stakeholderů. Jejich kvalita a důvěryhodnost proto hrají zásadní roli.

Externí ověření výrazně zvyšuje spolehlivost a kredibilitu informací o udržitelnosti jak pro účely interního rozhodování, tak pro potřeby trhu a externích obchodních partnerů.

Stejně jako lze na dobrovolné bázi připravit ESG zprávu o různém rozsahu a obsahu, je možné přizpůsobit i rozsah ověření. To se může zaměřit například jen na konkrétní ukazatele ve zprávě, třeba na uhlíkovou stopu nebo jiné environmentální či sociální metriky.

Ověření informací o udržitelnosti tak může být nastaveno flexibilně, aby co nejlépe kopírovalo měnící se potřeby a zvyšující se kvalitu ESG reportingu.

Jak jsme na tom v České republice?

V České republice je CSRD zatím částečně transponována prostřednictvím zákona o účetnictví a zákona o auditorech. Reporting udržitelnosti je součástí výroční zprávy a je navázaný na digitální formát zveřejňování a povinné ověření.

Pro české firmy to znamená potřebu:

- jasně definovat governance ESG;
- zajistit kvalitu a dostupnost dat;
- propojit ESG reporting s finančním řízením.

Nad rámec povinností ale i některé české firmy postupně mění vnímání ESG – od externí regulace k nástroji, který podporuje lepší rozhodování a dlouhodobou stabilitu.

Závěrem

Současný vývoj regulace ukazuje, že ESG reporting není cílem sám o sobě. Regulace nastavuje minimální standard, ale skutečný přínos vzniká tehdy, když firmy přirozeně integrují ESG principy do svého business modelu a řízení.

Společnosti, které začnou ESG řešit včas – i nad rámec povinností –, získávají lepší přehled o rizicích a příležitostech, dokáží rychleji reagovat na vývoj trhu a budují důvěru klíčových stakeholderů. ESG se tak stává nástrojem pro dlouhodobé budování hodnoty firmy, nikoli jen otázkou compliance.

Helena Červená
hcervena@deloittece.com

Nový standard IFRS 18 přijat pro použití v Evropské unii

Dne 13. února 2026 přijala Evropská komise pro použití v Evropské unii standard IFRS 18 *Prezentace a zveřejňování v účetní závěrce*. Datum účinnosti nového standardu v Evropské unii je stejné jako datum účinnosti stanovené radou IASB (účetní období začínající dne 1. ledna 2027 nebo později).

Klíčové informace o standardu

- IFRS 18 *Prezentace a zveřejňování v účetní závěrce*, vydaný v dubnu 2024 radou IASB, nahrazuje standard IAS 1 *Sestavování a zveřejňování účetní závěrky*, přičemž beze změny přejímá řadu jeho požadavků, ale zavádí i požadavky nové, z nichž nejvýznamnější se týkají těchto oblastí:
- Pozměněné struktury výkazu zisku a ztráty:**
 - nová klasifikační pravidla pro zařazení výnosů a nákladů do specifických kategorií (provozní, investiční, financování, daň z příjmů, ukončené činnosti) s určitými výjimkami pro účetní jednotky, které investují do aktiv a/nebo poskytují financování zákazníkům;
 - nově povinné mezisoučty (provozní zisk, zisk před financováním a daněmi);
 - nové pokyny pro prezentaci provozních nákladů (podle druhů, podle funkcí nebo obojí).
- Ačkoliv může dojít ke **změně vykazovaného „provozního zisku nebo ztráty“** účetní jednotky, nebude to mít vliv na uznávání nebo oceňování položek v účetní závěrce.
- Nová zveřejnění týkající se měřítek výkonnosti definovaných vedením** (angl. management-defined performance measures, MPMS), která zvýší transparentnost a poskytnou investorům jasnější přehled o tom, jak se tyto ukazatele porovnávají s ukazateli definovanými IFRS.
- Vylepšené zásady pro **agregaci a rozčlenění informací** (angl. aggregation and disaggregation), jež usnadní rozhodnutí, které položky jsou prezentovány v primárních účetních výkazech a jaké informace jsou zveřejněny v příloze.

Více informací o změnách, které nový standard přinese, naleznete v našem článku [Rada IASB vydala nový standard IFRS 18](#).

Celý text standardu IFRS 18 v češtině najdete na stránkách [Úředního věstníku Evropské unie](#).

Datum účinnosti a přechodná ustanovení

Standard IFRS 18 je účinný pro roční účetní období začínající **1. ledna 2027** nebo později a vyžaduje plný retrospektivní přístup, což znamená, že musí být připraveny srovnávací údaje již pro rok 2026.

Výzvy při implementaci

IFRS 18 vyžaduje učinit několik **úsudků** a voleb **účetních zásad a politik**, které by měly být pečlivě zváženy. Tato rozhodnutí by neměla být přijímána izolovaně – budou mít totiž **kaskádový efekt** na další aspekty implementace.

Potřebu věnovat pozornost implementaci IFRS 18 zdůraznila také **ESMA** (nezávislý orgán Evropské unie odpovědný za regulaci a dohled nad finančními trhy) ve svém [prohlášení](#) po přijetí standardu. V úvodu k desetistránkovému prohlášení ESMA uvádí:

„Vzhledem k tomu, že nové požadavky na prezentaci a zveřejňování mohou vyžadovat změny v IT systémech emitentů, ve zprávách vedení, komunikační strategii a politikách, ESMA vyzývá emitenty, aby své implementační kroky prováděli včas. To je obzvláště důležité, protože IFRS 18 musí být aplikován retrospektivně, což vyžaduje přepočty srovnávacích údajů.“

Jak vám můžeme v Deloitte pomoci?

Rádi vám pomůžeme s počátečním posouzením a implementací požadavků IFRS 18 prostřednictvím komplexního přístupu. Podrobnosti naleznete na našich [webových stránkách](#).

Koho kontaktovat?

Máte-li zájem o podporu nebo pokud potřebujete porozumět kterémukoli tématu týkajícímu se IFRS 18, obraťte se na [Petru Dvořákovou](#), vedoucího oddělení účetního poradenství.

Novému standardu IFRS 18 se budeme podrobněji věnovat v příštích vydáních našeho zpravodaje a na našem blogu. Také chystáme webcast a seminář, na kterých rozebereme hlavní změny, jež nový standard přinese.

Zdroj: www.iasplus.com

Jitka Kadlecová
jkadlecova@deloittece.com

Stav schvalování IFRS v Evropské unii

Evropská poradní skupina pro účetní výkaznictví (EFRAG) aktualizovala svou zprávu, v níž je popisován stav schvalování všech IFRS, tj. standardů, interpretací a jejich úprav, naposledy 16. února 2026.

Na schválení Evropské komise k použití v Evropské unii čekaly k 25. únoru 2026 následující dokumenty rady IASB:

Nové standardy

- IFRS 19 *Dceřiné podniky bez veřejné odpovědnosti: Zveřejňování* (vydáno v květnu 2024)

Úpravy

- Úprava standardů IFRS 10 a IAS 28 *Prodej nebo vklad aktiv mezi investorem a jeho přidruženým či společným podnikem* (vydáno v září 2014)
- Úprava standardu IFRS 19 *Dceřiné podniky bez veřejné odpovědnosti: Zveřejňování* (vydáno v srpnu 2025)
- Úprava standardu IAS 21 *Převod do hyperinflační měny vykazování* (vydáno v listopadu 2025)

[Zpráva o schvalování IFRS v EU](#)

Jitka Kadlecová

jkadlecova@deloittece.com

Kontakty

V případě jakýchkoliv dotazů ohledně záležitostí uvedených v této publikaci se, prosím, spojte se svou kontaktní osobou z auditního oddělení společnosti Deloitte, s odbornou skupinou Deloitte na adrese CZ_TechnicalDesk@deloittece.com nebo s jedním z následujících odborníků:

České účetnictví

Miroslav Zígáček
mzigacek@deloittece.com

Martina Křížová Chrámecká
mkrizovachramecka@deloittece.com

IFRS a US GAAP

Martin Tesař
mtesar@deloittece.com

Soňa Plachá
splacha@deloittece.com

Gabriela Jindřišková
gjindriskova@deloittece.com

Deloitte Audit s. r. o.
Churchill I
Italská 2581/67
120 00 Praha 2 – Vinohrady
Česká republika
Tel.: +420 246 042 500

[Přihlaste se k odběru dReportu
a jiných newsletterů.](#)

dReport: Únor 2026

Zalistujte si v pravidelném přehledu právních novinek.

Legal News [únor 2026]: NS řešil výpověď v případě odmítání přidělené práce

V únorovém shrnutí judikatury se Nejvyšší soud zabýval čtyřmi věcně odlišnými spory, v nichž upřesnil výklad klíčových institutů pracovního, insolvenčního i realitního práva. V oblasti pracovněprávních vztahů například vymezil, že pouhá změna rozsahu pracovního úvazku nástupce vedoucího zaměstnance neznamena zrušení pracovního místa a sama o sobě nezakládá nárok na odstupné. V insolvenčním právu soud zdůraznil nepřipustnost toho, aby dlužník vystupoval v insolvenčním řízení vedeném na jeho majetek jako vlastní věřitel. Pozornost si zaslouží i rozhodnutí z oblasti bytového práva, v němž Nejvyšší soud korigoval závěry nižších soudů o možnosti nájmu společných prostor domu a omezil formalistický přístup k posouzení ochrany nájemce.

V rozsudku sp. zn. 21 Cdo 3286/2024 Nejvyšší soud řešil, zda vedoucímu zaměstnanci po odvolání z funkce a skončení pracovního poměru vzniká **nárok na odstupné**, pokud zaměstnavatel pracovní místo nadále zachoval, ale později je obsadil s jiným rozsahem pracovní doby. Předmětem sporu bylo posouzení, zda odlišně sjednaný pracovní úvazek u nového ředitele znamená zrušení pracovního místa v důsledku organizační změny. Nejvyšší soud zdůraznil, že rozhodující zůstává další potřebnost druhu práce, nikoli rozsah pracovního úvazku. Samotná změna pracovní doby u nového vedoucího zaměstnance podle soudu neznamena zrušení pracovního místa. Pokud zaměstnavatel nadále potřebuje výkon téhož druhu práce, nevzniká nárok na odstupné. Nejvyšší soud proto dovolání žalobce zamítl.

V rozsudku sp. zn. 29 ICdo 105/2025 se Nejvyšší soud zabýval otázkou, zda může insolvenční správce dlužníka v insolvenčním řízení přihlásit a incidenční žalobou **uplatnit pohledávku dlužníka vůči sobě samému**, která vyplývá ze zástavního práva k pohledávkám z bankovních účtů klientů. Předmětem sporu byla pravost a výše podmíněné pohledávky přihlášené bankou v likvidaci do vlastního insolvenčního řízení. Nejvyšší soud potvrdil, že dlužník se nemůže účastnit insolvenčního řízení vedeného na jeho majetek jako vlastní věřitel, a to ani v postavení zástavního věřitele podle § 1335 odst. 1 občanského zákoníku. Zdůraznil, že přihláška pohledávky do insolvenčního řízení nahrazuje žalobu a nelze připustit, aby tentýž subjekt vystupoval současně na straně žalobce i žalovaného. Odvolacímu soudu vytkl pouze procesní pochybení v právní kvalifikaci. Nejvyšší soud proto změnil napadené rozhodnutí tak, že řízení o incidenční žalobě zastavil pro neodstranitelný nedostatek podmínky řízení, nikoli že by žalobu odmítl jako podanou neoprávněnou osobou.

V rozsudku sp. zn. 26 Cdo 1827/2025 Nejvyšší soud řešil spor o vyklizení bývalé strojovny výtahu, kterou družstevní nájemci užívali na základě dodatku k nájemní smlouvě spolu s bytem.

Podstatou věci byla otázka, zda mohl vzniknout **platný obecný nájem společného prostoru domu** a zda se na užívání strojovny může vztáhnout ochrana podle § 2238 občanského zákoníku. Nejvyšší soud uzavřel, že odvolací soud pochybil, když nájem strojovny posoudil jako obecný nájem, ačkoli podle právní úpravy účinné do 31. 12. 2013 nelze společné prostory tímto způsobem pronajmout. Zároveň nesprávně odmítl aplikaci § 2238 o. z. jako nepřipustnou novotu, přestože šlo o právní posouzení vycházející ze zjištěného skutkového stavu. Rozhodnutí soudů obou stupňů proto Nejvyšší soud zrušil a věc vrátil k dalšímu řízení.

V rozsudku sp. zn. 21 Cdo 1103/2024 Nejvyšší soud rozhodoval, zda zaměstnavatel může dát **výpověď podle § 52 písm. g) zákoníku práce (závažné porušení povinností) zaměstnanci, který odmítl vykonávat jinou práci**, na niž byl po pracovním úrazu bez souhlasu převeden. Předmětem sporu byla platnost výpovědi pro neomluvenou absenci po takovém převedení. Nejvyšší soud uzavřel, že převedení na jinou vhodnou práci zakládá povinnost zaměstnance tuto práci vykonávat až do rozvázání pracovního poměru. Odmítl názor, že zaměstnavatel musí přednostně použít výpověď podle § 52 písm. d) zákoníku práce (pozbytí způsobilosti). Zdůraznil, že všechny výpovědní důvody podle § 52 zákoníku práce stojí na roveň a volba náleží zaměstnavateli. Rozsudek odvolacího soudu proto zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Jan Jiří Šlajs
jslajs@deloittece.com

Kontakty

Máte-li zájem o další informace ohledně služeb poskytovaných společnostmi Deloitte v České republice, obraťte se prosím na odborníky z právního oddělení:

Deloitte Legal s.r.o.
Churchill I
Italská 2581/67
120 00 Praha 2 – Vinohrady
Česká republika

Tel.: +420 246 042 100
www.deloittelegal.cz

[Přihlaste se k odběru dReportu a jiných newsletterů.](#)

Deloitte označuje jednu či více společností Deloitte Touche Tohmatsu Limited („DTTL“), globální síť jejích členských firem a jejich spřízněných subjektů. Společnost DTTL (rovněž označovaná jako „Deloitte Global“) a každá z jejích členských firem představuje samostatný a nezávislý právní subjekt. Společnost DTTL služby klientům neposkytuje. Více informací je uvedeno na adrese www.deloitte.com/about.

Společnost Deloitte je předním globálním poskytovatelem služeb v oblasti auditu a assurance, podnikového poradenství, finančního poradenství, poradenství v oblasti rizik a daní a souvisejících služeb. Naše síť členských firem ve více než 150 zemích a teritoriích poskytuje služby čtyřem z pěti společností figurujících v žebříčku Fortune Global 500®. Chcete-li se dozvědět více o způsobu, jakým zhruba 264 000 odborníků dělá to, co má pro klienty smysl, navštivte www.deloitte.com.

Tato publikace obsahuje pouze obecné informace a společnost Deloitte Touche Tohmatsu Limited ani žádná z jejích členských firem či jejich spřízněných podniků (souhrnně „síť společností Deloitte“) jejím prostřednictvím neposkytuje odborné rady a služby. Přijetí jakéhokoliv rozhodnutí či jednání, které může mít dopad na Vaše finance či podnik, byste měli konzultovat s kvalifikovaným odborným poradcem. Žádný subjekt v rámci sítě společností Deloitte nenese odpovědnost za ztráty vzniklé jakýmkoli osobám v důsledku použití této komunikace.